

Kirje

9.12.2014

TEM/1500/00.06.02/2014

Liikenne- ja viestintäministeriö

Lex Nokia -säännökset ja tietoyhteiskuntakaari

Sähköisen viestinnän tietosuojalakiin (516/2004) lisättiin vuonna 2009 säännökset yhteisötilaajan oikeudesta käsitellä viestinnän tunnistamistietoja väärinkäytöstapauksissa sekä tunnistamistietojen käsittelyn edellytyksistä (ns. Lex Nokia -säännökset).

Tietoyhteiskuntakaaren valmistelun yhteydessä hallituksen liikenne- ja viestintäpoliittinen ministerityöryhmä esitti kesäkuussa 2013 Lex Nokia -säännösten siirtämistä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä (759/2004). Ministerityöryhmän esityksen perusteella siirtoa ryhdyttiin selvittämään työ- ja elinkeinoministeriön johdolla toimineessa kolmikantaisessa työryhmässä. Työryhmä ei kuitenkaan päässyt yksimielisyyteen asiassa.

Tietoyhteiskuntakaarta koskevan hallituksen esityksen (HE 221/2013 vp) antamisen yhteydessä valtioneuvosto antoi lausuman, jonka mukaan työ- ja elinkeinoministeriön johdolla tuli perustaa työryhmä selvittämään työelämää koskevien säännösten siirtämistä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä tai muuhun soveltuvaan työelämän lainsäädäntöön.

Valtioneuvoston lausuman johdosta työ- ja elinkeinoministeriö pyysi huhtikuussa 2014 työmarkkinakeskusjärjestöiltä ja viranomaisilta kannanottoa Lex Nokia -säännösten siirtämisestä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä. Ministeriölle toimitetuissa lausunnoissa osa työmarkkinajärjestöistä puolsi siirtoa, kun taas osa lausunnonantajista näki siirron erittäin ongelmallisenä.

Ottaen huomioon, että Lex Nokia -säännökset on sisällytetty 1.1.2015 voimaan tulevan tietoyhteiskuntakaaren 18 lukuun ja sen, että säännösten siirtäminen työelämän tietosuojalakiin olisi aiheuttanut useita vaikeita tulkintakysymyksiä, työ- ja elinkeinoministeriö katsoo, että Lex Nokia -säännökset on syytä säilyttää osana tietoyhteiskuntakaarta. Ministeriön näkemyksen mukaan asiassa ei ole aihetta ryhtyä toimenpiteisiin.

Pekka Timonen
Ylijohtaja

Sanna Soukko
Tarkastaja

LIITTEET Lausuntoyhteenvedo Lex Nokia -säännösten siirrosta työelämän tietosuojalakiin

TIEDOKSI Oikeusministeriö
Sosiaali- ja terveysministeriö
Tietosuojavaltuutetun toimisto
Elinkeinoelämän Keskusliitto EK
KT Kuntatyöntekijät
Valtion työmarkkinalaitos
Suomen Yrittäjät ry
Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry
AKAVA ry

LAUSUNTOYHTEENVETO LEX NOKIA -SÄÄNNÖSTEN SIIRTÄMISESTÄ TYÖELÄMÄN TIETOSUOJALAKIIN**Asian tausta**

Sähköisen viestinnän tietosuojalain (516/2004) 13 a–k §:ssä (ns. Lex Nokia -säännökset) säädetään yhteisötilaajan oikeudesta käsitellä viestinnän tunnistamistietoja väärinkäytösperusteella ja yrityssalaisuuksien suojaamiseen liittyvällä perusteella sekä tunnistamistietojen käsittelyn edellytyksistä. Yhteisötilaajalla tarkoitetaan viestintäpalvelun tai lisäarvopalvelun tilaajana olevaa yritystä tai yhteisöä, joka käsittelee viestintäverkossaan käyttäjien luottamuksellisia viestejä, tunnistamistietoja tai paikkatietoja.

Hallituksen liikenne- ja viestintäpoliittinen ministerityöryhmä on esittänyt Lex Nokia -säännösten siirtämistä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä (759/2004, työelämän tietosuojalaki) kesäkuussa 2013. Säännösten siirtoon liittyvien kysymysten ja siirrosta muulle lainsäädännölle mahdollisesti aiheutuvien muutostarpeiden selvitystyö käynnistettiin työ- ja elinkeinoministeriön johdolla kolmikantaisessa työryhmässä, joka ei kuitenkaan päässyt siirrosta yksimielisyyteen.

Hallitus antoi 30.1.2014 eduskunnalle esityksen tietoyhteiskuntakaareksi (HE 221/2013 vp), jonka 18 lukuun on sisällytetty Lex Nokia -säännökset. Esitystä on käsitelty eduskunnassa syysistuntokaudella 2014 ja uuden tietoyhteiskuntakaaren on tarkoitus tulla voimaan 1. päivänä tammikuuta 2015, mikäli esitys hyväksytään. Tietoyhteiskuntakaarta koskevan hallituksen esityksen antamisen yhteydessä valtioneuvosto antoi lausuman, jonka mukaan työ- ja elinkeinoministeriön johdolla perustaan työryhmä selvittämään työelämää koskevien säännösten siirtämistä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä tai muuhun soveltuvaan työelämän lainsäädäntöön. Työryhmään kutsutaan keskeiset työmarkkinajärjestöt ja viranomaistahot ja sen toimikausi on vuosi 2014. Työryhmä vastaa siirtoa koskevan asian valmistelusta ja neuvotteluista, minkä jälkeen valtioneuvosto tekee asiassa ratkaisun saatuaan työryhmän esityksen.

Lausuntopyyntö

Valtioneuvoston lausumaan viitaten työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt 29. huhtikuuta 2014 päivätyssä lausuntopyynnössään (TEM/1500/00.06.02/2014) kannanottoa sähköisen viestinnän tietosuojalain 13 a–k §:n säännösten siirtämisestä lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä seuraavilta tahoilta:

- Oikeusministeriö
- Liikenne- ja viestintäministeriö
- Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö
- Tietosuojavaltuutetun toimisto
- Elinkeinoelämän Keskusliitto EK
- KT Kuntatyönantajat
- Valtion työmarkkinalaitos
- Suomen Yrittäjät ry
- Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry

- Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry
- AKAVA ry

Lausunnon toimittivat kaikki 11 tahoja, joilta kannanottoa pyydettiin. Saatujen lausuntojen perusteella lausunnon antaneiden näkemykset jakaantuvat seuraavasti:

Siirtoa kannattaa	Liikenne- ja viestintäministeriö Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
Kannattaa siirron selvittämistä tietyin varauksin	Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry
Katsoo, ettei siirrolle ole estettä	Oikeusministeriö
Siirtoa vastustaa	AKAVA ry Elinkeinoelämän Keskusliitto EK Suomen Yrittäjät ry Sosiaali- ja terveysministeriö Kunnallinen työmarkkinalaitos
Selkeä kanta puuttuu	Tietosuojavaltuutetun toimisto
Ei lausuttavaa	Valtion työmarkkinalaitos

Yleistä toimitetuista lausunnoista

Lausunnonantajien kesken ei näytä vallitsevan yksimielisyyttä Lex Nokia -säännösten siirrosta: viisi lausunnonantajaa vastustaa säännösten siirtoa työelämän tietosuojalakiin, kun taas kaksi lausunnonantajaa puoltaa siirtoa. Toisaalta esimerkiksi Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry on todennut kannattavansa siirron selvittämistä sillä varauksella, että voimassaolevien säännösten työntekijälle turvaaman suojan taso säilyy jatkossa asiasisällöllisesti vähintään samalla tasolla. Oikeusministeriö on sen sijaan pidättynyt ottamasta kantaa siirron puolesta tai vastaan, mutta on silti ilmoittanut, ettei siirrolle ole sen näkemyksen mukaan olemassa estettä. Siirtoa koskeva kannanotto puuttuu myös Tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnosta, jossa tietosuojavaltuutettu on lähinnä halunnut tuoda esiin Lex Nokia -säännöksiin liittyviä yleisiä huomioita. Valtion työmarkkinalaitos on puolestaan ilmoittanut, ettei sillä ole lausuttavaa asiassa.

Tietosuojavaltuutetun asiassa esittämät yleiset huomiot

Tietosuojavaltuutettu on korostanut lausunnossaan, että nykyisen voimassa olevan Lex Nokia -säännösten sääntelyn kohdetta, yhteisötilaajaa ja tämän tietoverkon käyttäjiä, ei löydy nykyisestä laista yksityisyyden suojasta työelämässä. Edelleen tietosuojavaltuutettu on todennut, että yhteisötilaaja ja tämän tietoverkon käyttäjät on käsitteenä työnantajaa ja työntekijää laajempi, sillä se kattaa muun muassa erilaisia oppilaitoksia. Tietosuojavaltuutetun toimisto on ilmoittanut vastaanottaneensa Lex Nokia -säännösten mukaisen ennakoilmoituksen esimerkiksi aatteelliselta yhdistykseltä. Lisäksi tietosuojavaltuutettu on huomauttanut, että Lex Nokia -säännösten käyttöönotto on ollut hyvin vähäistä.¹

Säännösten siirtoa vastustaneiden lausunnonantajien perustelut

Elinkeinoelämän Keskusliitto EK ja Suomen Yrittäjät ry nostivat lausunnoissaan esille sen, että sähköisen viestinnän tietosuojalaissa on useita säännöksiä, jotka antavat työnantajalle oikeuden työntekijän viestien

¹ Tietosuojavaltuutetun lisäksi lausunnonantaneista tahoista myös liikenne- ja viestintäministeriö sekä Kunnallinen työmarkkinalaitos huomauttavat Lex Nokia -säännösten vähäisestä hyödyntämisestä. Esimerkiksi Kunnallinen työmarkkinalaitos on lausunnossaan todennut, että säännösten seuranta varten perustetun työryhmän selvityksen mukaan kesäkuuhun 2011 mennessä tietosuojavaltuutetulle ei ollut tehty yhtään ilmoitusta tunnistamistietojen käsittelyn aloittamisesta. Kunnallisen työmarkkinalaitoksen käsityksen mukaan ilmoituksia ei kesäkuun 2011 jälkeen ole tehty paria kappaletta enempää.

välitystietojen selvittämiseen ja että Lex Nokia -säännökset ovat vain osa tätä kokonaisuutta. Näin ollen säännösten siirtäminen merkitsisi työnantajaa koskevien säännösten jakautumista kahteen eri lakiin ts. tietoyhteiskuntakaareen ja työelämän tietosuojalakiin. Vaikka viestintää koskeva lainsäädäntö on monimutkaista ja vaikeasti hahmotettavaa, siinä on kuitenkin EK:n ja Suomen Yrittäjät ry:n mukaan nykyisellään selkeä systematiikka: tunnistamistietoja koskevat säännökset löytyvät sähköisen viestinnän tietosuojalaista, kun taas viestien sisältöä ja niiden avaamista koskevat säännökset löytyvät työelämän tietosuojalaista. Sekä EK että Suomen Yrittäjät ry painottavat, ettei tätä systematiikkaa tulisi rikkoa. Niiden mielestä myös lain soveltajan kannalta olisi selkeämpää, että samaa asiaa koskevat säännökset olisivat yhdessä laissa. Edelleen molemmat ovat todenneet, että siirron seurauksena työnantajan olisi vaikeampi ottaa selvää oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, mistä aiheutuisi myös ylimääräistä työtä ja kustannuksia ilman vastaavaa hyötyä.

Lisäksi EK ja Suomen Yrittäjät ry katsoivat toimittamisissaan lausunnoissa, että siirron seurauksena lakeihin² jouduttaisiin todennäköisesti tekemään myös muita muutoksia. Tämä tekisi kokonaisuuden entistä sekavammaksi, jos samoja asioita määriteltäisiin kahdessa eri laissa ja jos siirron myötä lakeihin pitäisi sisällyttää keskinäisiä viittaussäännöksiä. Molemmat ovat vielä huomauttaneet, että työelämän tietosuojalakeja sovelletaan vain työelämässä. Yritysten viestintä ei kuitenkaan rajoitu pelkästään työnantajarooliin, sillä niillä on viestintää myös asiakkaiden ja erilaisten sidosryhmien kanssa. Nykyisin kaikki nämä viestintätilanteet kuuluvat Lex Nokia -sääntelyn piiriin. Mikäli säännökset sen sijaan siirrettäisiin, yrityksen olisi pohdittava, milloin se toimii työelämän tietosuojalain soveltamisalaan kuuluvassa työnantajaroolissa ja milloin jossakin muussa tietoyhteiskuntakaaren soveltamisalaan lukeutuvassa roolissa. Tämänkaltainen sääntelykokonaisuus ei olisi EK:n ja Suomen Yrittäjät ry:n kannan mukaan enää hallittavissa. Molemmat ovat lausunnoissaan kiinnittäneet huomiota vielä siihen, ettei valtioneuvoston lausumassa ole esitetty perusteita sille, miksi siirto ylipäätään tulisi tehdä.

Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) on vastaavasti painottanut, että Lex Nokia -säännökset eivät koske pelkästään työnantajan ja työntekijän tai muun työnantajaansa nähden palvelussuhteessa olevan henkilön välistä suhdetta, vaan ne turvaavat laajemmin yhteisötilaajana toimivan tahon palveluja käyttävän henkilön yksityisyyden suojaa. Tällaisia tahoja voivat ministeriön mukaan olla esimerkiksi yliopistojen ja oppilaitosten tietoverkkoja käyttävät opiskelijat. STM:n kanta on, että Lex Nokia -säännökset soveltuvat paremmin tietoyhteiskuntakaareen eikä ministeriö pidä tarkoituksenmukaisena laajentaa työelämän tietosuojalakeja tai muutakaan työelämän lainsäädäntöä koskemaan sellaisia tahoja, jotka eivät ole työnantaja- ja työntekijäsuhteessa keskenään ja joilla ei välttämättä ole lainkaan työnantaja- tai työntekijäasemaa. STM on myös todennut, että yhteisötilaajan tunnistamistietojen käsittelyn valvonta tulisi jatkossakin keskittää pelkästään tietosuojavaltuutetulle ja että työsuojeluviranomaisten valvontavastuu olisi tarkoituksenmukaisinta rajata kiinteästi työsuhteeseen liittyvään lainsäädäntöön.³

Myös *Akava ry* vastustaa Lex Nokia -säännösten siirtoa ja siirtämisen sijaan se on esittänyt kyseisten säännösten kumoamista. Akava ry perustelee kantaansa sillä, että Lex Nokia -säännösten säätämisaikana voimassa olleen oikeuden mukaan työnantaja ei voinut käsitellä tunnistamistietoja

² Suomen Yrittäjät ry on muutettavien lakien osalta tuonut esiin mm. yhteistoimintalain ja erinäisten rangaistussäännösten muuttamisen.

³ Sähköisen viestinnän tietosuojalain 32 §:ssä on säädetty tietosuojavaltuutetun tehtäväksi valvoa Lex Nokia -säännöksissä tarkoitettujen tunnistamistietojen käsittelyä. Tietosuojavaltuutettu vastaanottaa myös lain 13 i §:n mukaiset ennakoilmoitukset ja vuotuiset selvitykset, jotka yhteisötilaajan on toimitettava koskien tunnistamistietojen käsittelyn aloittamista ja tehtyä manuaalista käsittelyä. Sen sijaan työelämän lainsäädännön valvonta kuuluu pääasiallisesti työsuojeluviranomaisten tehtäviin. Työelämän tietosuojalain 22 §:n mukaan lain noudattamista valvovat työsuojeluviranomaiset yhdessä tietosuojavaltuutetun kanssa.

yrittäjäsalaisuuksien vuotajan selvittämiseksi eikä se tämän vuoksi voinut luovuttaa poliisille rikoksen selvittämiseen tarvittavia todisteita. Todisteet saadakseen poliisin tuli hakea tuomioistuimesta televalvontalupa, mutta yrittäjäsalaisuusrikoksen kohdalla televalvonnan edellytykset eivät täyttyneet. Luvan saaminen edellytti poliisilta tapahtuman yksilöintiä, mitä poliisi ei käytännössä voinut toimittaa, kun yritykset eivät voineet käsitellä tunnistamistietoja. Akava ry:n mukaan pakkokeinolain muutoksen myötä edellä kuvatut ongelmat poistuivat, kun poliisin toimivaltuuksia laajennettiin. Tästä syystä Akava ry katsoo, ettei yhteisötilaajan eli työnantajan oikeuksille tunnistamistietojen käsittelyyn ole enää hyväksyttävää perustetta tai tarvetta. Akava ry on lisäksi huomauttanut, että Lex Nokia -säännösten kumoamista ehdotettiin myös tietoyhteiskuntakaarta valmistelleen työryhmän esityksessä.

Kunnallinen työmarkkinalaitos on samaa mieltä yllä mainittujen lausunnonantajien kanssa siitä, ettei Lex Nokia -säännöksiä tule siirtää työelämän tietosuojalakiin. Se on Akava ry:n tavoin nostanut lausunnossaan esille Lex Nokia -säännösten käyneen tarpeettomaksi pakkokeinolainsäädäntöuudistuksen⁴ myötä. Se on myös todennut, ettei Lex Nokia -säännöksille ole voitu osoittaa käytännön tarvetta säännösten potentiaalisten soveltajien lukumäärä huomioon ottaen. Lisäksi Kunnallisen työmarkkinalaitoksen mukaan Lex Nokia -säännösten siirtäminen työelämän tietosuojalakiin aikaansaisi sen, että säännöksiä voitaisiin soveltaa vain työelämään liittyviin oikeussuhteisiin. Tältä osin Kunnallinen työmarkkinalaitos on myös huomauttanut, että työelämän tietosuojalain henkilötietojen käsittelyä koskeva tarpeellisuusvaatimus on tiukempi kuin henkilötietolain vastaava säännös.⁵ Kunnallisen työmarkkinalaitoksen mukaan pakkokeinolain muutoksen jälkeen vaikuttaisi siltä, että Lex Nokia -säännösten perusteella kerätyt työntekijän tunnistamistiedot eivät täyttäisi työelämän tietosuojalain 3 §:n tarpeellisuusvaatimusta. Edelleen Kunnallinen työmarkkinalaitos on kiinnittänyt huomiota siihen, että Lex Nokia -säännösten siirrosta huolimatta sähköisen viestinnän tietosuojalakiin jäisi kuitenkin työntekijän suostumusta edellyttävät matkapuhelinpaikannusta koskevat säännökset.

Säännösten siirron vastustamisen tueksi Kunnallinen työmarkkinalaitos on vedonnut myös EU-oikeutta koskeviin näkökulmiin. Se korostaa, että sähköisen viestinnän tietosuojalaki perustuu unionin sähköisen viestinnän tietosuojadirektiiviin (02/58/EY), jonka 15 artiklassa on lueteltu tyhjentävästi ne perusteet, joilla jäsenvaltio voi lainsäädännöllään rajoittaa tunnistamistietojen käsittelyä. Kunnallisen työmarkkinalaitoksen mukaan kaikki direktiivin 15 artiklassa mainitut rajoitusperusteet ja niillä suojellut toiminnot liittyvät julkisen vallan käyttöön ja viranomaisten toimintaan eikä työelämän tarpeisiin. Näin ollen Kunnallinen työmarkkinalaitos katsoo, että pakkokeinolainsäädäntöuudistuksen jälkeen Lex Nokia -säännöksistä luottamuksellisen viestin suojalle aiheutuvia rajoituksia ei voida pitää direktiivin 15 artiklassa edellytetyllä tavalla välttämättöminä, asiallisina ja oikeasuhtaisina eikä myöskään EU-oikeuden suhteellisuusperiaatteen mukaisina. Kunnallinen työmarkkinalaitos on lisäksi huomauttanut, että Lex Nokia -säännöksiä ei voitaisi soveltaa, mikäli EU:n tietosuoja-asetus toteutuu tämän hetkisessä muodossaan.

Säännösten siirtoa ja siirron selvittämistä puoltaneiden lausunnonantajien perustelut

Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry on lausunut, että työelämää koskevat Lex Nokia -säännökset tulisi siirtää pääsääntöisesti sellaisenaan omaan lukuunsa lakiin yksityisyyden suojasta työelämässä ja että

⁴ Pakkokeinolain 10 luvun uuden 6 §:n perusteella esitutkintaviranomaiselle voidaan antaa lupa televalvontaan epäiltäessä sellaista telesoitetta tai telepäälaitetta käyttäen tehtyä rikosta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kaksi vuotta, kuten on mm. yrittäjäsalaisuuden rikkomisen kohdalla.

⁵ Työelämän tietosuojalain 3 §:n mukaan työnantaja saa käsitellä vain välittömästi työntekijän työsuhteen kannalta tarpeellisia henkilötietoja, jotka liittyvät työsuhteen osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien hoitamiseen tai työnantajan työntekijöille tarjoamiin etuuksiin taikka johtuvat työtehtävien erityisluonteesta. Tarpeellisuusvaatimuksesta ei voida poiketa työntekijän suostumuksella.

siirron yksityiskohdat tulisi valmistella kolmikantaisesti työ- ja elinkeinoministeriön johdolla. Siirron perusteina SAK ry toi esiin mm. sen, että Lex Nokia -säännökset ovat pääosin työnantajaa velvoittavaa työntekijöiden yksityisyyden suojaa sääntelevää lainsäädäntöä sekä sen, että laissa yksityisyyden suojasta työelämässä on jo nykyisellään useita samankaltaisia yksityisyydensuojasäännöksiä. Lisäksi SAK ry on todennut, että tietoyhteiskunta-kaaren tunnettuisuus työnantajia velvoittavana säädöksenä suhteessa työntekijöihin on paljon heikompi kuin työelämän tietosuojalain, jonka katsotaan työnantajaa velvoittavana lakina muodostavan kiinteän osan työoikeudellista lakikokonaisuutta. Edelleen SAK ry on katsonut, että Lex Nokia -säännösten yhteistoimintaa koskevat säännökset kuuluisivat luontevimmin osaksi yhteistoimintalainsäädäntöä. Siirtoa puoltavana tekijänä SAK mainitsi myös sen, että liikenne- ja viestintäministeriön alaan kuuluvan tietoyhteiskunta-kaaren valmistelu ja seuranta eivät tapahdu kolmikantaisesti toisin kuin työ- ja elinkeinoministeriön alaisuuteen kuuluva työelämän sääntely, johon Lex Nokia -säännökset SAK ry:n mielestä lukeutuvat.

SAK ry:n tavoin myös *liikenne- ja viestintäministeriö (LVM)* on ilmaissut kannattavansa Lex Nokia -säännösten siirtämistä työelämää koskevaan lainsäädäntöön ja että se pitää säännösten luontevimpana sijoituspaikkana työelämän tietosuojalakeja. Siirron puolesta puhuu LVM:n mukaan etenkin se, että Lex Nokia -säännösten soveltaminen on liittynyt vahvasti työelämän soveltamistilanteisiin. LVM katsoo, että säännösten siirtoa voidaan puoltaa periaatteella, jonka mukaan erityissääntely on tarkoituksenmukaisinta siirtää asiaa koskevaan erityislakiin, ottaen huomioon, että kyseiset säännökset ankkuroituvat vahvasti työelämän yksityisyyden suojaan. Lisäksi LVM on todennut, että Lex Nokia -sääntelyä koskeva tietoisuus sekä työnantajien että työntekijöiden keskuudessa paranisi, mikäli säännökset sisältyisivät työelämää koskevaan sääntelyyn. Sääntelyn tavoitettavuustekijällä on LVM:n mukaan merkitystä etenkin siitä syystä, että uusi tietoyhteiskunta-kaari on varsin laaja.

Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry:n kanta Lex Nokia -säännösten siirron suhteen on varauksellisempi kuin SAK ry:n ja LVM:n. Lausunnossaan STTK ry ilmoittaa puoltavansa säännösten siirron selvittämistä, mikäli valmistelutyön lähtökohdaksi otetaan se, ettei voimassa olevaa työntekijän suojan tasoa heikennetä. STTK ry katsoo, että vasta perusteellisen selvityksen jälkeen voidaan tehdä päätöksiä siitä, onko säännökset ylipäätään tarkoituksenmukaisia siirtää. Säännösten siirtoa koskevan selvityksen tulisi STTK ry:n mukaan sisältää vaikutusarviointi sekä perusteet siirron puolesta ja vastaan.

Näkemykset selvityksen kohteena olevista säännöksistä

STTK ry on lausunnossaan huomauttanut, että hallituksen esitykseen liittyvässä valtioneuvoston lausumassa ohjeistetaan työ- ja elinkeinoministeriön johdolla perustettavaksi työryhmä, jonka tulee selvittää työelämää koskevien säännösten siirtoa tietoyhteiskunta-kaaresta. STTK ry:n mukaan tietoyhteiskunta-kaareen sisältyy kuitenkin muitakin työelämää koskevia säännöksiä kuin työ- ja elinkeinoministeriön lausuntopyynnön kohteena olevat Lex Nokia -säännökset. Tästä syystä STTK ry on esittänyt lausunnossaan, että ennen asian valmistelun käynnistämistä tulisi määritellä tarkoin, onko kyse ainoastaan Lex Nokia -säännösten siirtämisen selvittämisestä vai myös muista työelämää laajemmin koskevista säännöksistä ja niiden mahdollisesta siirtämisestä. STTK ry ei lausunnossaan vastusta esitetyn työryhmän perustamista, mutta sen käsityksen mukaan vuoden 2014 loppuun mennessä on mahdollista selvittää vain Lex Nokia -säännösten siirtoa.

Selvityksen kohteena olevien säännösten osalta LVM on lausunnossaan todennut, että hallituksen esitykseen liittyvä valtioneuvoston lausuma koskee vain ja ainoastaan ehdotetun tietoyhteiskunta-kaaren 18

luvun Lex Nokia -säännösten siirtoa. Ehdotettuun tietoyhteiskunta-alueeseen ei LVM:n näkemyksen mukaan sisälly muuta yhtä selvästi työelämää koskevaa sääntelyä kuin yhteisötilaajaa koskeva erityissääntely. Näin ollen LVM katsoo, että työryhmän tulisi keskittyä vain Lex Nokia -säännösten siirron selvittämiseen.